

NURETTİN ŞİRİN DAVASI VE GERÇEKLER^(*)

İsnat Olunan Suçlar

Söz konusu gecede Şirin'in kabul ettiği ve C. Savcılığınca isnat olunan eylemler şunlardır:

1- Dört adet afişi-posteri, kendisinin de konuşmacı olarak davetli olduğu gece için kargo ile Sincan'a tertip heyetine göndermesi,

2- Gecede, Filistin ve Filistin'deki İsrail'in zulmü ile, işgal topraklarında yaşayan halkın muhatap oldukları sorunları dile getiren konuşma yapmasıdır.

Konuşmasında, tüm dünya Müslümanlarınca mukaddes kabul edilen, Müslümanların ilk Kiblesi Mescid-i Aksa'nın işgalinden ve bu işgali sona erdirmek için mücadele eden ve bu yolda canlarını veren şehitlerden bahsetmiştir.

Şirin, söz konusu gecede, 1948 işgalinde Müslüman halkı yakıp yıkan Yahudi terör örgütünün başındaki Menahem Begin'in işgal sırasında yaptığı ve halen yapılmakta olan zulümleri anlatmıştır. Tarihi süreç içerisinde işgale, jenoside direnenlerden örnekler vermiştir. Çeçenistan ve Bosna'daki zulmü ve Müslüman toplulukların bu zulme karşı gösterdikleri başarılarını öven bir konuşma yapmıştır.

İsnad Olunan Suçlarla İlgili Değerlendirme

Gecede posterleri asılan şahısların Türkiye ve rejimi ile ilgisi yoktur. Tamamen İsrail işgalciliğine karşı mücadele eden ve şehit olan şahısların posterleridir. Bu şahısların şehit olduğu günlerde de Türkiye dış politikası, İsrail'in Filistin'i işgaline karşı çıkmakta, Birleşmiş Milletler ve İslam Konferansı Örgütü tarafından İsrail'in Filistin'i işgalini kınayan ve Siyonizm'in bir ırkçılık olduğunu kabul eden kararlara imza atmaktaydı.

Yine Türkiye, fiilen katıldığı İslam Konferansı Yasasının 5. Maddesindeki:

“Kutsal yerlerin korunması için gösterilecek çabalar ve Filistin Halkı'nın savunulması için gösterilen destekte uyum sağlamak ve haklarını yeniden kazanmaları ve topraklarını savunmaları için Filistin Halkına yardım etmek.” hükmünün altına imza atmıştır.

İslam Konferansı Yasasının kabul edildiği 1972 yılı ise, Filistin Halkının kurtuluşu için mücadele ettiğini söyleyen FKÖ'nün terörist olarak kabul edildiği yıllardır. Fakat Türkiye buna rağmen bu örgüte Ankara'da büro açma izni vermiştir. Yani teröre arka çıkmıştır. Gerekçesi de 5. Maddede açıklandığı gibidir. Yani Nurettin Şirin'in açıkladığı ve mücadelesini verdiği gerekçe...

İddia makamı, Hürriyet Gazetesinin 28.2.1997 tarihli nüshasındaki bir yorumdan yola çıkarak,

* SELAM Gazetesinin 25-31 Mart 1998 tarihli nüshasında yayınlanmıştır.

“İran’ın silahlı mücadele ve kendi rejimini ülkemizde gerçekleştirmek için yanıp tutuştuğunu, Hizbullah sayesinde aynı rejimin Türkiye’ye sokulmaya çalışıldığını”

haber olarak yorumlayan bir kupürden iddiasına mesnet ve ihbar kabul etmiştir.

İddia makamı sanığın,

“İran’daki rejimin özlemi içerisinde olduğunu, bu rejimin Türkiye’de gerçekleşmesi için faaliyette bulunduğunu, Hizbullah Örgütü’nün her fırsatta propagandasını yaptığı, ölümünden önce Hizbullah Örgütü Sekreteri olan Abbas Musavi’nin kendisinin lideri olduğunu ve Abbas Musavi’nin yolunu sürdüreceğini, Türkiye’nin İsrail rejimi ile ilişkilerini tenkit ettiğini, Hizbullah Örgütü’nün propagandasını yaptığını iddia ederek, **Faaliyetlerinin Kapsamı Ve Yoğunluğu İtibarıyla** Sanığın Hizbullah Örgütünün sair efradı olduğu...”

iddiasıyla tecziyesini talep etmiş ve bu davayı açmıştır.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

1- Mahkeme, gerekçeli kararını; Cumhuriyet Savcısı’nın 20.6.1997 tarihli bir üst yazı ile dosyaya sunduğu, üç adet gazete kupürü ve bir inceleme yazısına dayandırmıştır.

Söz konusu üç adet gazete kupürü, değişik gazetelerden alınmış haber ve yorumları muhteva yazılardır. Yargılama sırasında görüşüne başvurulmuş bilirkişi veya uzman kişiler değildir. Değerlendirmeleri de yazarların sadece kendi görüşlerini ifade eden basit ve yüzeysel yazılardır.

Dosyaya sunulan inceleme yazısı ise, Dr. Ali Tekin isimli bir şahsın kim için ve ne için hazırladığı belli olmayan bir değerlendirmedir. (Gerçekte Ali Tekin isimli bir şahsın varlığı da şüphelidir. İhtimaldir ki mahlas kullanılmıştır) İncelemenin yer aldığı dergi ise, süreli yayın gibi gözükken, fakat piyasada satılmayan, “Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar Merkezi Yayını AVRASYA DOSYASI” isimli, fakat jeneriği olmayan, basın kanunu hükümlerine uygun olarak basılmayan, dağıtılmayan ve böylece denetime de tabi tutulamayan bir dergidir. Bu dergide, “İran’ın Dış politikasında Terörizmin Yeri” konu edilmiştir. (Söz konusu AVRASYA DOSYASI isimli süreli yayının korsan olmayan sayıları da vardır ve bu sayılarda jenerik vardır.)

Sunulan kupürlerin ve İran’ın Dış Politikasında Terörizmin Yeri’ne yönelik bu inceleme yazısının sanıkların hiç biri ile ne şekilde irtibatlandırıldığı ve dosyaya hangi amaçla, hangi sanık tarafından işlenmiş suçun delili olarak sunulduğu hiçbir şekilde açıklanamamaktadır.

Mahkeme, sanki yargılanan sanıklar değil, İran’ın dış politikasında varsayılan devlet terörü imiş gibi, görev ve yetkilerini aşarak, İran’ın devlet politikasını yargılamış ve sanıkları da bu ülkenin dış politikasını tatbik eden insanlar konumuna indirgemıştır. Yargılamanın bu mantığının hiç bir hukuki gerekçesi bulunmamaktadır.

Ayrıca ve en önemli husus, söz konusu delillerin Ceza Muhakemesi Usul hükümlerine aykırı olarak, elde edilmiş olması, **duruşmada okunmaması** ve **duruşma zabıtlarına derc edilmemesidir**. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 242. Maddesi,

“Sübut sebepleri olarak kullanılacak senetler vesair evrak duruşma sırasında okutturulur”,

Keza aynı Kanununun 254. Maddesinin Ek fıkrasında,

“Soruşturma ve kovuşturma organlarının hukuka aykırı şekilde elde ettikleri deliller hükme esas alınmazlar”

hükümlerine rağmen, korsan bir yayın delil olarak Mahkeme dosyasına sunulabilmiştir. İddia makamının sunduğu bu delillerden yola çıkarak, hukuka uygun olmayan bir şekilde Mahkemenin etkilenmeye ve baskı altına alınmaya çalışıldığını söylemek hiç de zor olmamaktadır. Yargının siyasallaşması her halde böyle olmaktadır.

Savunmaya bilgi verilmeden, duruşma zabıtlarına geçirilmeden ve savunmadan kaçırılan deliller ile hüküm tesis etmenin hukuki neticeleri tartışılmalıdır. Zira, Mahkemenin delil olarak aldığı “İran Dış Politikasında Terörizmin Yeri” konulu değerlendirme, korsan bir yayındır ve sahte bir isimle hazırlanmış, yazarının şahsi yorumlarına dayanmaktadır. Bu değerlendirme hiç bir sanığı ilzam etmediği gibi, delil vasfını da haiz değildir.

Kaldı ki, söz konusu incelemenin yayınlandığı AVRASYA DOSYASI isimli yayının korsan olmayan, diğer bir deyişle piyasada açıkça satılan, Mahkemeleri baskı altına almaya çalışan merkezler için hazırlandığı şüphesini daha az uyandıran Birinci Cilt, üçüncü sayısının 30. sayfasında, Mahkemenin kararına mesnet aldığı değerlendirmenin aksine görüşler yer almaktadır. Şöyle ki:

Araştırmacı-Yazar, Nezih TAVLAŞ’ın “Türk-İsrail Güvenlik ve İstihbarat İlişkileri” ile ilgili yazısının bir bölümünde, MOSSAD-MİT arasında yarım asırlık işbirliği olduğunu, sürekli görüşüldüğünü, MOSSAD’ın yol gösterici olduğunu, MİT tarafından hazırlanan bir raporda ise,

“MOSSAD yetkilileri ile ortaklaşa yürütülen operasyonlarda ve araştırmalarda İsrail tarafından sağlanan detaylı bilgilerden, ılımlı Arap ülkeleri diplomatlarının öldürülmesi ve Neve Şalom Sinagog baskınının Türkiye’deki FKÖ temsilcisinin yardımıyla Ebu Nidal Grubu tarafından gerçekleştirildiği”

anlatılmaktadır.

Bu bilgi dahi, Bu tür raporlar ve değerlendirmeler arasında çok açık çelişkiler olabileceğini, bunların hiç bir zaman gerçeği yansıtamayacağını göstermektedir. Ayrıca bu tür, istihbarat raporlarına dayandırılan değerlendirmelerin stratejik araştırmalar olduğu, devletlerin geliştirecekleri dış politikalarını yönlendirmek amacıyla hazırladığı açıktır.

Bu tür belge ve bilgilerin hiçbir zaman Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu hükümlerine göre Mahkemelerce delil kabul edilmesinin mümkün olamayacağı aşikardır.

2- Mahkeme, dosyaya celbini sağladığı Emniyet ve MİT raporu gibi önemli belgeleri isnad edilen suç açısından değerlendirmemiş, kararını basında çıkan taraflı haber ve yorumlara isnat ettirmiştir. Şöyle ki:

Emniyet Müdürlüğünden dosyamıza celb edilen yazısında:

“Hizbullah ve diğer Filistin kökenli örgütlerin Lübnan’da ve işgal altındaki topraklarda faaliyet gösterdikleri, faaliyet alanının Lübnan ve Filistin’deki İsrail işgali altındaki topraklar olduğu, bu oluşumun kuruluş esprisinde vatanperverlik bulunduğu ve kendilerini İslâmî Direniş olarak tanımladıkları, Türkiye’ye ve Türkiye Cumhuriyeti rejimine karşı herhangi bir eylemleri bulunmadığı” vurgulanmaktadır.

Yine Mahkemenin Milli İstihbarat Teşkilatından celbettiği yazıda:

“Bahse konu örgütlerin Türkiye’de operasyonel bir alt yapısı tespit edilemediği, aşırı Türk İslamcı unsurların da ‘Müslüman Kardeşliği’ çerçevesinde Filistin sorununa duyarlı davrandıkları, önemli günlerde ve Müslüman dünyasındaki gelişmeler paralelinde etkinlikler gerçekleştirdikleri...’

ifade edilmektedir.

Bu belgelerden de anlaşılacağı üzere Hizbullah, Lübnan’da faaliyet gösteren, oradaki İsrail işgalinin kaldırılmasını hedefleyen, Şii inancını benimseyen, Türkiye’de bu güne kadar herhangi bir hücre faaliyeti ve eylemine rastlanmayan, alt yapısı bulunmayan bir örgüttür.

Hamas Örgütü ise, Filistin topraklarının işgalden kurtarılması ve İslâmî esaslara dayalı bir Filistin devleti kurmayı amaçlayan; stratejisi, düşmanı ve hedefi, İsrail ve menfaatleri olarak özetlenen bir örgüttür.

Yine bu yazılardan anlaşılacağı üzere Hamas’ın, Filistin’de, Filistin Kurtuluş Örgütü’nün bazı politikalarının tasvip edilmemesine yönelik bir tepki olarak kurulduğu, ülkemizin menfaatlerini hedef alan herhangi bir faaliyetlerine rastlanmadığı belirtilmektedir. Aynı şekilde Hizbullah’ın da ülkemizin menfaatlerine yönelik bir faaliyet içerisinde olmadığı açıklanmaktadır.

Mahkeme, sanık lehine olan bu belgelerin hiç bir şekilde değerlendirmesini yapmamış, tartışmamış, dosyaya ve maddi olaya aykırı bir şekilde sanığın TCK. 168. maddeden tecziyesi yoluna gitmiştir.

HÜKMÜN DEĞERLENDİRİLMESİ

İddia ve Hüküm Çelişkisi

İddianamede ve C. Savcısının Esas Hakkındaki Mütalaasında, sanığın Hizbullah Örgütü’nün propagandasını yapmasından bahsedildiği halde, aleyhine TCK. 168/2 gere-

ğince Örgütün Sair Efradı Olmak suçundan dava açılması da, iddianame ve mütalaanın kendi içindeki çelişkiyi göstermektedir. Tarif edilen suç ile, cezalandırılma talebindeki suç farklıdır. Her bir suçun vasıflandırılması ile bu suçlara öngörülen cezalar da aynı değildir.

Kaldı ki, sanığın ve adı geçen örgütün dünya görüşü, Türkiye Halkı'nın ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin de dünya görüşüdür. Bağımsızlık yolunda birçok dünya ülkesine örnek olduğu ifade edilen Türkiye'de, başka ülkelerin bağımsızlık mücadelelerinin desteklenmesi doğrultusunda görüş bildirmenin suç sayıldığına ilişkin bir kanunî düzenleme söz konusu değildir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 1988/9-452 E ve 519 K sayılı içtihadında, Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin 31.5.1988 gün ve 129-133 sayılı kararını onayarak:

“Sanığın, üzerinde orak-çekiç amblemi bulunan fotoğrafın altında fotoğraf çektirmesinin, Komünist dünya görüşünü benimsediğini gösterse bile örgüte girme suçuna delil teşkil edecek nitelikte olamayacağına”

karar vermiş, aksi yöndeki yerel mahkeme kararını bozmuştur.

Suçun Unsurları Oluşmamıştır

Öncelikle herhangi bir kimsenin Türkiye Cumhuriyeti Devletinin şahsiyeti aleyhine TCK. 125, 131, 146, 147, 149 ve 156. maddelerinde yazılı cürümleri işlemek için oluşturulmuş silahlı bir çeteye veya cemiyete üye olması zorunludur. Bu kabil suçlara karşı korunan yarar, Devletin Şahsiyeti ve güvenliğidir. Bu düzenlemelerle devletin öz varlığı korunur. Bir başka deyişle korunan devletin egemenliğidir. Zira bu suçlar devlet aleyhine işlenen suçlardır. Bu nitelikleriyle devletin varlığı, faaliyetleri ve devamı ile ilgilidir. Bu yüzdendir ki,

Türk Ceza Kanunu, başka devletlere ait menfaatleri korumayı gerekli gördüğü hallerde özel hükümler sevk etmiştir. Türk Ceza Kanunu 128, 164 ve 167. maddelerde olduğu gibi. Söz konusu suçlarda, suçun oluşabilmesi için, çetenin Türkiye Cumhuriyeti'nin egemenlik ve kişiliğine yönelik belli amaçların gerçekleşmesi gayesiyle kurulmuş olması, öte yandan çetenin bu amaç ve niteliğinin, ona yardım eden ve sair efradı olanlar tarafından bilinmesi gerekmektedir.

Terörle Mücadele Kanunu Yönünden

Sincan'da düzenlenen Kudüs Gecesi'nin özelliği, konuşmaların içeriği ve gecede kullanılan posterler incelendiğinde, hiç bir şekilde 3713 sayılı Kanunun 1. maddesinde açıklanan terör örgütü propagandasının yapılmadığı da anlaşılmaktadır. Çünkü ortada, 3713 sayılı Kanunun 1. maddesinde tanımlanan;

“Baskı, cebir ve şiddet, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biri ile anayasada belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirmek, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmak, **Türk Devletinin ve Cumhuriyeti'nin varlığını tehlikeye düşürmek**”

şeklinde bir terör ve bu tanıma uygun bir örgüt olmadığı gibi, böyle bir örgütün propagandası da asla söz konusu değildir.

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu milli bir kanundur. Yürürlük alanı zorunlu olarak Türkiye'dir. Bu nedenle toplanan deliller içerisinde ve dosya kapsamında Nurettin'in TCK. 168/2 de belirtilen terör örgütünün sair efradı olduğuna, terör örgütü mensuplarına yardım ve yataklık ettiğine, kanunda tarif edilen terör örgütünün propagandasını yaptığına dair hiç bir belge, beyan ve suç unsuru bulunmamaktadır.

Muharrem BALCI